

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

W STOWARZYSZENIU „MOTOSPORT RACING IS LIFE”

21 PAŹDZIERNIKA 2024

STOWARZYSZENIE „MOTOSPORT RACING IS LIFE”, NIP: 5170413494, KRS: 0000882397
UL. INNOWACYJNA 14, 36-060 GŁOGÓW MAŁOPOLSKI

PREAMBUŁA

Stowarzyszenie „Motosport Racing is Life” kieruje się przekonaniem, że bezpieczeństwo i dobrostan małoletnich uczestników naszych wydarzeń to priorytet, który wyznacza standardy wszystkich naszych działań. Świadomi roli, jaką pełniemy w kształtowaniu przyszłych pokoleń sportowców, przyjmujemy odpowiedzialność za stworzenie środowiska, w którym każda młoda osoba może rozwijać swoje pasje w atmosferze pełnego szacunku, zaufania i troski o jej integralność.

Standardy, którymi kierujemy się podczas codziennej pracy wykraczają poza formalne zobowiązania. Są one wyrazem głębokiej troski o budowanie bezpiecznej przestrzeni, w której prawa małoletnich są niepodważalne, a ich godność zawsze stoi na pierwszym miejscu. Stawiamy sobie za cel zapewnienie opieki na najwyższym poziomie, gwarantując, że każdy - bez względu na wiek - może liczyć na pełną ochronę i wsparcie.

W tym duchu opracowaliśmy zasady, które mają na celu zapobieganie wszelkim formom przemocy, dyskryminacji i nadużyć. Zobowiązujemy się do wdrażania procedur, które zapewniają szybką i skuteczną reakcję na jakiegokolwiek niepokojące sytuacje, a nasz zespół – składający się z profesjonalistów o wysokich standardach etycznych – nieustannie dąży do podnoszenia swoich kwalifikacji w zakresie ochrony małoletnich. Każda osoba zaangażowana w działalność Stowarzyszenia „Motosport Racing is Life” jest świadoma odpowiedzialności, jaka na niej spoczywa i zobowiązana do przestrzegania najwyższych standardów moralnych oraz prawnych.

Wierzymy, że nasza misja nie ogranicza się jedynie do promocji sportów motorowych, ale przede wszystkim do kształtowania odpowiedzialnej, świadomej i bezpiecznej społeczności. Ochrona małoletnich to dla nas nie tylko obowiązek – to fundament naszej działalności.

§ 1 Postanowienia ogólne

1. Celem Polityki ochrony małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life” jest przede wszystkim:
  - 1) potwierdzenie stosowania standardów ochrony małoletnich przyjętych w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life”,
  - 2) zapewnienie adeptom sportów motorowych harmonijnego rozwoju w warunkach poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku,
  - 3) działanie dla dobra małoletnich i w ich najlepszym interesie,
  - 4) zapobieganie wszelkim formom przemocy, dyskryminacji i nadużyć poprzez wdrażanie odpowiednich procedur oraz edukację wszystkich osób zaangażowanych w działalność Stowarzyszenia „Motosport Racing is life”,
  - 5) stworzenie transparentnych zasad i procedur postępowania w przypadku podejrzenia naruszenia praw małoletnich, zapewniając szybkie i skuteczne reakcje na sytuacje kryzysowe,
  - 6) wspieranie kadry trenerskiej, członków Stowarzyszenia i wolontariuszy w podnoszeniu świadomości i kompetencji w zakresie ochrony małoletnich oraz odpowiedzialności prawnej,
  - 7) promowanie wartości etycznych i zasad fair play wśród małoletnich uczestników, wspierając rozwój nie tylko ich umiejętności sportowych, ale także odpowiedzialnych postaw społecznych,
  - 8) zachowanie poufności i dyskrecji w odniesieniu do informacji dotyczących małoletnich, chroniąc ich prywatność i zapewniając poszanowanie ich godności osobistej,
  - 9) Współpraca z rodzicami, opiekunami prawnymi oraz instytucjami odpowiedzialnymi za ochronę praw dziecka w celu zapewnienia jak najlepszej opieki nad małoletnimi w ramach działań Stowarzyszenia,
  - 10) systematyczna ewaluacja i doskonalenie zasad funkcjonowania Stowarzyszenia „Motosport Racing is Life”, w celu dostosowywania jej do zmieniających się wymogów prawnych, społecznych i specyfiki działalności.

§ 2 Słownik pojęć

1. Ilekroć w Polityce jest mowa o:
  - 1) **Stowarzyszeniu** – należy przez to rozumieć **Stowarzyszenie „Motosport Racing is Life”** z siedzibą w Głogowie Małopolskim, ul. Innowacyjna 14, 36-060 Głogów Małopolski, KRS: 0000882397, NIP: 5170413494,
  - 2) **Polityce** – należy przez to rozumieć niniejszą Politykę ochrony małoletnich obowiązującą w Stowarzyszeniu (Standardy Ochrony Małoletnich),
  - 3) **dziecku, małoletnim** – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 lat;
  - 4) **nieletnim** – należy przez to rozumieć dziecko poniżej 17 roku życia,
  - 5) **pracownikach** – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną na wszystkich szczeblach Stowarzyszenia, na podstawie umowy o pracę,
  - 6) **współpracownikach** – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną na wszystkich szczeblach Stowarzyszenia na podstawie umowy cywilnoprawnej, stażystę, wolontariusza lub osobę współpracującą nieodpłatnie na innych zasadach, w tym także członków oraz zarządu Stowarzyszenia,
  - 7) **rodzicach** – należy przez to rozumieć rodziców (rodzica), a także prawnych opiekunów (opiekuna) dziecka oraz osoby (podmioty) sprawujące pieczę zastępczą nad dzieckiem,
  - 8) **krzywdzeniu** – należy przez to rozumieć każde zamierzone lub niezamierzone działanie, lub zaniechanie na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. Krzywdzeniem jest w szczególności:

- a) **przemoc fizyczna** wobec dziecka, czyli przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub ze strony osoby, której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową,
- b) **przemoc psychiczna** wobec dziecka, czyli przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem lub osobą, której dziecko ufa, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną, nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja, sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;
- c) **wykorzystywanie seksualne** dziecka angażowanie dziecka przez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, *grooming* - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku,
- d) **zaniedbywanie dziecka** to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka;
- e) **przemoc rówieśnicza** (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce, gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:
  - f) **przemoc werbalna** (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);
  - g) **przemoc relacyjna** (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
  - h) **przemoc materialna** (np. kradzież, niszczenie przedmiotów);
  - i) **cyberprzemoc/przemoc elektroniczną** (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);

- j) **wykorzystanie seksualne** - dotykание intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
  - k) **przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią** (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).
- 9) **sądzie opiekuńczym** – należy przez to rozumieć Sąd Rejonowy, Wydział Rodziny i Nieletnich właściwy z uwagi na miejsce zamieszkania dziecka;
  - 10) **ośrodka pomocy społecznej** – należy przez to rozumieć ośrodek położony w gminie/dzielnicy, w której zamieszkuje dziecko;
  - 11) **przestępstwo** – należy przez to rozumieć czyn zabroniony przez ustawę, pod groźbą kary, popełniony umyślnie lub nieumyślnie, który jest szkodliwy społecznie w stopniu wyższym niż znikomy. W szczególności przestępstwami są czyny określone w Kodeksie karnym, takie jak: przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, wolności seksualnej, mieniu, bezpieczeństwu publicznemu, porządkowi publicznemu, a także przestępstwa związane z naruszeniem praw małoletnich;
  - 12) **przemocy domowej** – należy przez to rozumieć zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
    - a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
    - b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
    - c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
    - d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
    - e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
  - 13) **zagrożeniu dobra dziecka** – należy przez to rozumieć przypadki, w których istnieją uzasadnione powody do podejrzenia, że dziecko może być narażone na jakiegokolwiek formy zaniedbania, przemocy domowej czy inne trudne do zdefiniowania sytuacje.
  - 14) **Koordynatorze** – należy przez to rozumieć Prezesa Zarządu Stowarzyszenia.

§3

Bezpieczne relacje pracowników /współpracowników z małoletnimi

1. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie oraz nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
2. Pracownicy i współpracownicy Stowarzyszenia nie powinni kontaktować się prywatnymi kanałami komunikacji z dziećmi bez wiedzy ich rodziców.
3. W szczególności pracownicy i współpracownicy Stowarzyszenia nie powinni prowadzić z dziećmi prywatnych rozmów z wykorzystaniem mediów społecznościowych. Pracownicy i współpracownicy Stowarzyszenia mogą prowadzić z dziećmi korespondencję grupową na tematy związane z działalnością Stowarzyszenia, o ile we wspólnej rozmowie uczestniczy co najmniej jeden inny pracownik/współpracownik Stowarzyszenia oraz rodzic dziecka.
4. Pracownik / współpracownik Stowarzyszenia nie może używać swoich prywatnych kont w mediach społecznościowych do publikowania informacji związanych z pracą z dziećmi. Wszelka tego rodzaju komunikacja jest prowadzona poprzez oficjalne media społecznościowe Stowarzyszenia
5. Publikując komentarze na portalach społecznościowych każdy pracownik / współpracownik kieruje się rozważą, i ocenia czy nie zagraża to dobru dziecka i nie wyrządzi mu krzywdy.

§ 4

Zasady komunikacji z dziećmi

1. Każdy pracownik/ współpracownik Stowarzyszenia w komunikacji z dzieckiem:
  - 1) zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka,
  - 2) uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji,
  - 3) zwraca się do dziecka po imieniu (nie nazwisku lub numerze na koszulce),
  - 4) podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania,
  - 5) szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, informuje je o tym najszybciej jak to możliwe,
  - 6) dba o to, aby w przypadku dostępności innych pracowników, być w zasięgu ich wzroku lub słuchu, kiedy prowadzi aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musi zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadamia o tym innych pracowników oraz informuje, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem,
  - 7) zapewnia dziecko, że jeśli czuje się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, może o tym powiedzieć temu pracownikowi lub wskazanej osobie i może oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy,
  - 8) nie zawstydzia, nie upokarza, nie lekceważy i nie obraża dziecka,
  - 9) nie krzyczy na dziecko, a w sytuacji wynikającej z zagrożenia bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci reaguje w inny stanowczy, zdecydowany sposób,
  - 10) nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej,
  - 11) nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

§ 5

Zasady podejmowania interakcji z dziećmi

1. Każdy pracownik/ współpracownik Stowarzyszenia w jakiegokolwiek interakcji z dziećmi:
  - 1) jest zobowiązany do jawności każdorazowego kontaktu z dziećmi,
  - 2) swoim zachowaniem daje przykład dzieciom i jest dla nich wzorem do naśladowania,
  - 3) docenia i szanuje wkład i wysiłek dzieci, nie koncentruje się wyłącznie na wydajności i wynikach, nie obwinia dzieci za przegraną,
  - 4) aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich warunki fizyczne potrzebne do uprawiania sportu oraz płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd,
  - 5) stosuje reguły fair play i zachęca innych do ich przestrzegania,
  - 6) szanuje prywatność dzieci, w szczególności nie wchodzi do toalet, pod prysznic i do szatni, gdy przebywają tam dzieci,
  - 7) stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu,
  - 8) informuje kierownictwo Stowarzyszenia o wszystkich ryzykownych sytuacjach, które obejmują zauroczenie dziecka pracownikiem lub pracownika dzieckiem. W przypadku bycia świadkiem takiej sytuacji, reaguje stanowczo i z wycuciem,
  - 9) nie wywiera presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje, w szczególności nie zachęca do treningu czy zawodów w przypadku kontuzji,
  - 10) nie uzależnia wartości dzieci od wyników w sporcie,

- 11) unika faworyzowania dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują,
- 12) nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę,
- 13) nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli kierownictwo Stowarzyszenia nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskało zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci,
- 14) nie proponuje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używa ich w obecności dzieci,
- 15) nie przyjmuje pieniędzy ani prezentów od dziecka oraz rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wchodzi w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.

§ 6

Zasady dotyczące kontaktów fizycznych z dziećmi

1. Każdy pracownik/współpracownik Stowarzyszenia w kontakcie fizycznym z dziećmi:
  - 1) w sytuacji, w której musi dotknąć dziecko, aby skorygować jego postawę, uprzednio wyjaśnia co i z jakiego powodu będzie robił. Powinno to być przekazane w taki sposób, aby dziecko czuło się komfortowo i rozumiało intencje działania. Każdy kontakt fizyczny musi być ograniczony do niezbędnego minimum, w pełni profesjonalny i adekwatny do danej sytuacji, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dziecka.
  - 2) jest zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich czynności i gestów względem dziecka,
  - 3) zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania,
  - 4) Pracownik lub współpracownik Stowarzyszenia zawsze zachowuje pełną jawność utrzymywania kontaktów z dzieckiem, dbając o transparentność i bezpieczeństwo relacji. W sytuacjach, które wymagają indywidualnej opieki lub kontaktu z dzieckiem, pracownik lub współpracownik Stowarzyszenia powinien, w miarę możliwości, zapewnić obecność drugiej osoby dorosłej, np. innego członka sztabu trenerskiego, opiekuna lub osoby pełniącej funkcje organizacyjne. Nigdy nie należy pozostawać sam na sam z dzieckiem, a także unikać sytuacji, w których jedyną dodatkową obecnością jest inne dziecko. Każde takie działanie powinno być zgodne z zasadami ochrony małoletnich i transparentności działania.
  - 5) dba o to, aby w przypadku konieczności zapewnienia indywidualnej opieki dla dziecka, w miarę możliwości zorganizować obecność innej osoby dorosłej (innego pracownika/współpracownika Stowarzyszenia). W takich sytuacjach pracownik/współpracownik nigdy nie powinien pozostawać sam z dzieckiem ani znajdować się wyłącznie w towarzystwie drugiego dziecka. Każda forma opieki powinna być realizowana zgodnie z zasadami transparentności i bezpieczeństwa.
  - 6) unika wszelkich form fizycznego kontaktu z dzieckiem, które mogłyby być interpretowane jako nieprzyzwoite, niestosowne lub naruszające granice osobiste dziecka. Dotyk jest dopuszczalny jedynie w sytuacjach uzasadnionych, takich jak pomoc w wykonywaniu ćwiczeń sportowych, udzielanie pierwszej pomocy lub inne działania o charakterze opiekuńczym, które są zgodne z pełnym szacunkiem dla granic dziecka. W każdym przypadku kontakt fizyczny powinien być minimalny, adekwatny do sytuacji oraz zawsze podejmowany w sposób profesjonalny, z uwzględnieniem pełnej transparentności i świadomości innych obecnych osób. Szczególną uwagę należy zwrócić na to, aby dotyk nie wzbudzał w dziecku dyskomfortu ani nie wywoływał wątpliwości co do jego intencji,

- 7) nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.

§ 7

Ochrona prywatności dzieci w szatniach i łazienkach

1. Na wypadek, gdyby w przyszłości zaistniały takie okoliczności, dorosłym nie wolno przebierać się w obecności dzieci ani znajdować się w szatniach i łazienkach, gdy dzieci są rozebrane. Osoby dorosłe, w tym trenerzy lub opiekunowie, nie mogą korzystać z szatni i pryszniców znajdujących się w tych samych pomieszczeniach co szatnie i prysznice przeznaczone dla dzieci. W takim przypadku należy dołożyć wszelkich starań, aby oddzielić przestrzeń przeznaczoną dla dorosłych od tej dla dzieci, a także wyznaczyć osobne godziny korzystania z tych pomieszczeń przez dzieci i dorosłych, minimalizując w ten sposób ryzyko naruszenia prywatności.
2. W przypadku zajęć koedukacyjnych, zapewnia się dzieciom osobne łazienki i szatnie, aby zagwarantować im odpowiednią prywatność i bezpieczeństwo.
3. Używanie telefonów komórkowych lub sprzętu z funkcją nagrywania przez trenerów lub opiekunów jest całkowicie zabronione w szatniach i łazienkach. W przypadku, gdy dzieci uzyskują pozwolenie na używanie telefonów, należy im przekazać informacje dotyczące bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z nich.

§ 8

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia dzieci

1. Znajomość czynników ryzyka i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwiają:
  - 1) identyfikowanie dzieci, które są bardziej narażone na krzywdzenie,
  - 2) planowanie działań profilaktycznych wobec dziecka i rodziców,
  - 3) przerwanie stosowania przemocy wobec dzieci.
2. Wystąpienie jednego lub nielicznych czynników ryzyka nie jest jednoznacznym sygnałem, że dochodzi do krzywdzenia dziecka. Jeżeli jednak liczba czynników zwiększa się lub jeden z nich nasila się, należy podjąć wnikliwą obserwację dziecka i rodziców.
3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy lub współpracownicy Stowarzyszenia podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia (np. psychologicznej) i motywują ich do szukania pomocy, jeżeli jest potrzebna.
4. Do czynników ryzyka nadużyć w sporcie zaliczyć można:
  - 1) sytuacje sprzyjające ryzyku nadużyć: szatnie, prysznice, wyjazdy. W miejscach takich jak szatnie i prysznice, dzieci mogą być bardziej narażone na brak nadzoru i prywatności, co może prowadzić do nieodpowiednich zachowań ze strony dorosłych lub rówieśników.
  - 2) tolerancję dla przemocy fizycznej i urazów. W niektórych środowiskach sportowych może występować akceptacja przemocy fizycznej, np. poprzez przymykanie oka na brutalne zachowania w trakcie treningów lub zawodów. Tolerowanie urazów i traktowanie ich jako nieodłącznego elementu sportu może prowadzić do nadużyć, w tym do forsowania dzieci do przekraczania fizycznych granic ich wytrzymałości, co zagraża ich zdrowiu. Urazowe formy treningu mogą być usprawiedliwiane przez kulturę "twardości", co potęguje ryzyko nadużyć.
  - 3) nieodpowiednie relacje dorosły- dziecko i nadużywanie pozycji zaufania. Trenerzy, opiekunowie czy inne osoby dorosłe mogą wykorzystywać swoją pozycję autorytetu lub zaufania, aby manipulować dziećmi i nawiązywać z nimi nieodpowiednie relacje. Taka relacja może prowadzić do emocjonalnych, psychicznych, a nawet fizycznych nadużyć, zwłaszcza gdy dziecko czuje się zależne od dorosłego, na przykład z powodu strachu przed utratą szansy na sportowy rozwój, stypendia lub akceptację w grupie.

- 4) dyskryminację ze względu na płeć. Dyskryminacja w sporcie może objawiać się poprzez nierówne traktowanie dziewczynek i chłopców, co może prowadzić do marginalizowania niektórych grup dzieci. W takich przypadkach mogą wystąpić nadużycia, np. w postaci zaniedbania potrzeb dzieci płci żeńskiej, które mogą być mniej wspierane lub uznawane za mniej wartościowe w niektórych dyscyplinach sportowych. Tego typu sytuacje mogą także prowadzić do poważniejszych form nadużyć, takich jak molestowanie seksualne lub inne formy wykorzystywania.
- 5) Brak edukacji w zakresie ochrony przed nadużyciami. Niewystarczająca edukacja dzieci, rodziców i dorosłych w zakresie rozpoznawania i zgłaszania nadużyć zwiększa ryzyko ich wystąpienia. Dzieci, które nie wiedzą, jakie zachowania są nieodpowiednie lub jak zgłaszać podejrzenia, mogą być bardziej narażone na nadużycia.
- 6) Nadmierna presja na wyniki sportowe. W środowiskach sportowych, gdzie kładzie się nadmierny nacisk na osiąganie wyników, dzieci mogą być narażone na nadużycia fizyczne i psychiczne. Przemoc emocjonalna, presja na perfekcję, krytyka oraz ignorowanie potrzeb fizycznych i psychicznych dziecka mogą prowadzić do poważnych konsekwencji, w tym problemów zdrowotnych oraz nadużyć.

§ 9

Powzięcie wiedzy o krzywdzeniu dziecka

1. W przypadku podjęcia przez pracownika/współpracownika Stowarzyszenia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone należy zareagować zgodnie z odpowiednią procedurą interwencji wskazaną w niniejszej Polityce.

§ 10

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka – zasady ogólne

1. Koordynatorem ochrony dzieci przed krzywdzeniem jest Prezes Zarządu Stowarzyszenia, zwany dalej „koordynatorem”. W przypadku nieobecności koordynatora jego obowiązki pełni Wiceprezes Stowarzyszenia.
2. Rola koordynatora obejmuje odbieranie i rejestrowanie zgłoszeń o incydentach wskazujących na możliwość krzywdzenia dziecka, niezależnie od tego, czy zostały one przekazane ustnie, czy na piśmie. Pracownicy/współpracownicy Stowarzyszenia a także osoby z zewnątrz, które uzyskały informacje o potencjalnym krzywdzeniu dziecka, są zobowiązane do natychmiastowego poinformowania koordynatora o zaistniałej sytuacji.
3. Pracownik/współpracownik Stowarzyszenia, który był świadkiem krzywdzenia dziecka lub dowiedział się o takim zdarzeniu, a nie przekazał tych informacji koordynatorowi, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej. Nagłe incydenty wymagają niezwłocznego zgłoszenia bezpośrednio do koordynatora, natomiast inne zdarzenia mogą być zgłaszane w trakcie dyżurów telefonicznych koordynatora.
4. Godziny dyżurów telefonicznych koordynatora: 14:00-18:00 od poniedziałku do piątku pod numerem telefonu: +48 530 135 510.
5. Pisemne zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia dziecka należy adresować do: koordynatora – Prezesa Zarządu Stowarzyszenia i przekazać je za pośrednictwem poczty tradycyjnej, poczty elektronicznej na adres e-mail **info@motoracinglife.com**
6. W przypadku każdego zgłoszenia, koordynator sporządza Kartę Interwencji – zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej Polityki.

§ 11

Procedura postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. W sytuacji, gdy pracownik/współpracownik Stowarzyszenia stwierdzi podejrzenie krzywdzenia lub faktyczne krzywdzenie dziecka, zobowiązany jest do działania zgodnie z poniższymi krokami:
  - 1) **Zabezpieczenie dziecka przed potencjalnym sprawcą:** pracownik/współpracownik powinien podjąć niezbędne środki w celu ochrony dziecka przed dalszym krzywdzeniem, zapewniając mu bezpieczeństwo fizyczne i emocjonalne;
  - 2) **Dokumentacja i zgłoszenie incydentu:** pracownik/współpracownik jest zobowiązany do zabezpieczenia dostępnych dowodów przemocy oraz niezwłocznego zgłoszenia zaistniałego zdarzenia koordynatorowi ochrony dzieci przed krzywdzeniem;
  - 3) **Udział w postępowaniu:** pracownik/współpracownik pozostaje do dyspozycji koordynatora, wykonując w miarę potrzeby zalecenia koordynatora.
2. Sporządzenie Karty Interwencji, o którym mowa w §10 Polityki rozpoczyna procedurę wyjaśniającą, mającą na celu szczegółowe zbadanie okoliczności zgłoszonego zdarzenia.
3. Koordynator jest uprawniony do prowadzenia szczegółowych rozmów z pracownikami/współpracownikami Stowarzyszenia, dziećmi ich rodzicami a także osobami trzecimi, co ma na celu zgromadzenie pełnej informacji o zdarzeniu. Ponadto, koordynator ma obowiązek dokonywania zapisów tych rozmów w formie notatek służbowych.
4. Procedura wyjaśniająca obejmuje także gromadzenie materiałów dowodowych, w tym dokumentację audiowizualną taką jak nagrania dźwiękowe, fotografie, filmy, a także zapisy z systemów monitoringu, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia okoliczności i potwierdzenia faktów związanych ze zdarzeniem.
5. Celem postępowania wyjaśniającego jest dokładne zgromadzenie i analiza dowodów, umożliwiających właściwą kwalifikację zdarzenia, co może prowadzić do stwierdzenia:
  - 1) Braku dowodów na przemoc, rozumianą jako krzywdzenie dziecka w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego;
  - 2) Rozpoznania w toku postępowania wyjaśniającego wysokiego prawdopodobieństwa wystąpienia przemocy, określenie jej rodzaju, zdefiniowanej jako krzywdzenie dziecka;
  - 3) Ustalenia w toku postępowania wyjaśniającego wystąpienia przemocy, wskazanie jej konkretnego rodzaju, zdefiniowanej jako krzywdzenie dziecka.
6. Okres trwania postępowania wyjaśniającego nie powinien przekraczać 7 dni roboczych, z możliwością wydłużenia do maksymalnie 14 dni kalendarzowych, a w wyjątkowych przypadkach, gdy realizacja w wyznaczonym terminie jest niemożliwa, nie dłużej niż 14 dni roboczych.
7. Dziecko, które zostało objęte ochroną przed krzywdzeniem jest z tego tytułu objęte psychologicznym.
8. Stowarzyszenie ułatwia dostęp do wsparcia psychologicznego dla dzieci, które były świadkami zdarzenia zakwalifikowanego jako rozpoznana przemoc (fizyczna, psychiczna, seksualna oraz cyberprzemoc), jak również dla sprawców takiego zdarzenia, aby pomóc im w uzyskaniu odpowiedniej pomocy i zapobiec dalszym negatywnym zachowaniom.
9. Koordynator informuje o zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych dziecka, które doświadczyło przemocy, a w przypadku, gdy sprawcą przemocy było inne dziecko, także jego rodziców/ opiekunów prawnych.
10. Wszelkie działania podejmowane w stosunku do dziecka odbywają się przy udziale rodzica lub opiekuna prawnego, o ile natura tych działań nie uniemożliwia ich obecności lub istnieją uzasadnione podejrzenia, że rodzic lub opiekun prawny może być odpowiedzialny za wyrządzenie krzywdy dziecku.
11. W sytuacji, gdy pojawia się podejrzenie występowania przemocy domowej skierowanej przeciwko dziecku, a podejrzani są rodzice lub opiekunowie, należy, o ile to możliwe, przeprowadzać wszelkie interwencje z udziałem dziecka przy obecności zaufanej, dorosłej osoby z jego najbliższego otoczenia.

12. W sytuacji, gdy pojawia się uzasadnione podejrzenie, iż dziecko padło ofiarą przemocy, konieczne jest, aby działania podejmowane z jego udziałem odbywały się – o ile to możliwe – przy wsparciu psychologa. Celem takiego postępowania jest zapewnienie dziecku niezbędnego wsparcia emocjonalnego oraz profesjonalnej opieki psychologicznej.
13. Pracownik/współpracownik Stowarzyszenia jest zobowiązany do zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do właściwych organów, zgodnie z charakterem sprawy:
  - 1) do organów ścigania, takich jak prokuratura lub policja;
  - 2) do właściwego sądu rodzinnego;
  - 3) do przewodniczącego właściwego Zespołu Interdyscyplinarnego, poprzez wystanie formularza „Niebieska Karta – A” – w razie podejrzenia przemocy domowej.

§12

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka

1. Stowarzyszenie wspiera skrzywdzone dziecko oraz jego rodzinę, aktywnie poszukując dostępnej pomocy psychologicznej i medycznej, mając na celu łagodzenie skutków traumy i wspieranie procesu powrotu do równowagi psychicznej oraz fizycznej.
2. W sytuacji, gdy za krzywdzenie ucznia odpowiada pracownik/współpracownik Stowarzyszenia, kierownictwo Stowarzyszenia podejmuje niezbędne decyzje kadrowe, dostosowane do powagi sytuacji i wynikające z dokonanej oceny zdarzenia.
3. W sytuacji, gdy istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka objętego ochroną, koordynator ma obowiązek złożyć oficjalne zawiadomienie do organów ścigania, w tym do policji lub prokuratury. W przypadku, gdy za działania krzywdzące dziecko odpowiada pracownik/współpracownik Stowarzyszenia, kierownictwo Stowarzyszenia podejmuje odpowiednie decyzje kadrowe, które są dostosowane do wyników przeprowadzonej oceny zdarzenia, mając na celu zapewnienie bezpieczeństwa dzieci i utrzymanie odpowiednich standardów etycznych w Stowarzyszeniu.
4. W przypadku gdy w sprawie dziecka objętego ochroną zachodzi prawdopodobieństwo, że sprawcami krzywdzenia są rodzice, koordynator powiadamia policję, sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej, a także przewodniczącego lokalnego zespołu interdyscyplinarnego w celu wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.

§13

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych zdarzeń zagrażających dobru dziecka

1. Koordynator zobowiązany jest do szczegółowego dokumentowania każdej czynności podejmowanej po wszczęciu procedury, o której mowa w rozdziale V niniejszej Polityki. Dokumentacja ta powinna zawierać kompleksowe informacje na temat obserwacji, zgłoszeń, podjętych działań oraz wyników interwencji.
2. Dokumentacja o której mowa w niniejszym rozdziale powinna zawierać:
  - 1) kartę interwencji – zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej Polityki;
  - 2) dokumentację postępowania wyjaśniającego;
  - 3) korespondencję z organami zewnętrznymi w sprawie;
  - 4) dokumentację zapoznania rodziców/opiekunów prawnych z materiałem zebrany w sprawie dziecka;
  - 5) inną dokumentację stworzoną w toku postępowania wyjaśniającego.
3. Koordynator prowadzi rejestr zdarzeń podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dzieci – odrębnie na każdy rok kalendarzowy.

4. Dokumentacja, o której mowa w niniejszym rozdziale powinna być zabezpieczona przed dostępem osób nieuprawnionych.

§14

Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

1. W przypadku ujawnienia sytuacji krzywdzenia dziecka, Stowarzyszenie podejmuje natychmiastowe działania, które obejmują:
  - 1) Przeprowadzenie wstępnej oceny sytuacji przez koordynatora: Koordynator Stowarzyszenia analizuje zgłoszony przypadek, mając na celu zrozumienie kontekstu i skali problemu, identyfikację potrzeb dziecka oraz ustalenie, czy zdarzenie miało charakter jednorazowy, czy stanowi problem powtarzający się.
  - 2) Ułatwienie dostępu do wsparcia psychologicznego i medycznego: Stowarzyszenie pomaga dziecku i jego rodzinie w uzyskaniu dostępu do odpowiedniego wsparcia psychologicznego i medycznego. W przypadku potrzeby specjalistycznej pomocy, Stowarzyszenie nawiązuje współpracę z zewnętrznymi instytucjami, które mogą zapewnić odpowiednią pomoc psychologiczną, pedagogiczną lub prawną.
  - 3) Ustalenie indywidualnego planu wsparcia dla dziecka, z uwzględnieniem potrzeb emocjonalnych, psychologicznych oraz fizycznych. Na podstawie wstępnej oceny koordynator, w razie potrzeby we współpracy z zespołem specjalistów zewnętrznych (psychologiem, lekarzem, pedagogiem), opracowuje indywidualny plan wsparcia. Plan ten jest dostosowany do unikalnych potrzeb emocjonalnych, psychologicznych i fizycznych dziecka, z uwzględnieniem jego sytuacji oraz najlepszych dostępnych form pomocy.
  - 4) Monitorowanie postępów i dostosowywanie planu wsparcia w zależności od zmieniających się potrzeb dziecka. Plan wsparcia jest regularnie weryfikowany przez koordynatora, który monitoruje postępy dziecka i w razie potrzeby dostosowuje plan, aby lepiej odpowiadał zmieniającym się potrzebom dziecka.
  - 5) Zaangażowanie rodziców lub opiekunów prawnych w proces wsparcia, zapewniając im informacje i zalecenia dotyczące dalszego postępowania. Rodzice lub opiekunowie prawni są aktywnie włączani w proces wsparcia dziecka, otrzymując regularnie informacje, wskazówki i zalecenia dotyczące dalszego postępowania. Współpraca z rodzicami ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia ciągłości opieki i wsparcia w codziennym życiu dziecka.
  - 6) Edukacja i profilaktyka. Częścią planu wsparcia są również działania edukacyjne skierowane do członków Stowarzyszenia, mające na celu podniesienie świadomości na temat przemocy, jej konsekwencji oraz sposobów reagowania i zapobiegania nadużyciom. Profilaktyka ta obejmuje regularne szkolenia oraz udostępnianie informacji na temat ochrony dzieci i zapobiegania nadużyciom w sporcie.

§15

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

1. Na terenie Stowarzyszenia możliwość korzystania z urządzeń elektronicznych i dostępu do sieci internetowej przez dziecko jest uzależniona od wcześniejszego wyrażenia zgody przez rodzica lub opiekuna prawnego, przy użyciu prywatnego urządzenia elektronicznego należącego do dziecka, jego rodziców lub opiekunów prawnych.
2. W razie powzięcia informacji o możliwości zaistnienia cyberprzemocy wobec dziecka zastosowanie znajduje procedura opisana w rozdziale V Standardów

§16

Zasady przeglądu i aktualizacji Polityki

1. Koordynator jest zobowiązany do przeprowadzenia corocznej ankiety wśród pracowników/współpracowników Stowarzyszenia, rodziców oraz opiekunów prawnych dzieci, mającą na celu zebranie opinii o efektywności Polityki. Badanie to powinno zostać przeprowadzone najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, a zebrane wyniki są następnie prezentowane w sprawozdaniu przygotowywanym przez koordynatora w terminie do dnia 31 stycznia. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 3 do niniejszej Polityki.
2. Na polecenie kierownictwa Stowarzyszenia, koordynator przedstawia wyniki przeprowadzonej ankiety w formie sprawozdania na dedykowanym spotkaniu pracowników/współpracowników Stowarzyszenia.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 i 2 powyżej zawiera informacje o:
  - 1) Liczbie zgłoszonych zdarzeń i formie ich zgłoszenia;
  - 2) liczbie zdarzeń, które zakwalifikowano jako podejrzenie krzywdzenia dziecka z podziałem na rodzaj przemocy (fizyczna, psychiczna, seksualna, cyberprzemoc etc.) oraz kategorii sprawcy (pracownik/współpracownik Stowarzyszenia, dziecko, rodzic/opiekun prawny, osoba trzecia);
  - 3) liczbie spraw, które Stowarzyszenie rozpatrywało samodzielnie, a ile zostało przekazanych do instytucji zewnętrznych, wraz z wskazaniem tych instytucji;
  - 4) ocenie skuteczności Stowarzyszenia w zakresie profilaktyki wykrywania zdarzeń krzywdzenia dzieci na podstawie wyników ankiety, o której mowa w ust. 1.
4. Na podstawie sprawozdania, Stowarzyszenie formułuje wnioski dotyczące działań informacyjno-profilaktycznych, mających na celu eliminację zjawisk przemocy w Stowarzyszeniu i jego środowisku oraz sugeruje ewentualne zmiany w Polityce, w celu zwiększenia jej skuteczności.
5. W celu monitorowania bezpieczeństwa dzieci, koordynator jest zobowiązany do corocznego przeprowadzenia ankiety wśród dzieci, której celem jest ocena poziomu bezpieczeństwa oraz identyfikacja ewentualnych zagrożeń lub nieprawidłowości. Ankieta powinna zostać przeprowadzona do dnia 31 stycznia każdego roku, a jej wzór stanowi załącznik nr 4 do niniejszej Polityki.

§17

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie pracowników/współpracowników Stowarzyszenia do stosowania Polityki, zasady przygotowania pracowników/współpracowników do jej stosowania oraz sposób dokumentowania tych czynności

1. Przygotowanie pracowników/współpracowników Stowarzyszenia do stosowania Polityki odbędzie się w formie obowiązkowego szkolenia, które obejmuje:
  - 1) Prezentację przyjętych Standardów.
  - 2) Instruktaż dotyczący rozpoznawania różnych form przemocy — fizycznej, psychicznej, seksualnej oraz cyberprzemocy — oraz adekwatnego reagowania na nie.
  - 3) Szkolenie z zakresu ewidencjonowania i dokumentowania zdarzeń związanych z przemocą.
2. Obecność na szkoleniu, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązkowa dla wszystkich pracowników/współpracowników Stowarzyszenia.
3. Każdy pracownik/współpracownik Stowarzyszenia, uczestniczący w szkoleniu, odnotowuje swoją obecność na liście obecności własnoręcznym podpisem. Po ukończeniu szkolenia uczestnik otrzymuje materiały szkoleniowe oraz zaświadczenie o udziale w szkoleniu, którego kopia jest przechowywana przez koordynatora.
4. Za przygotowanie i organizację szkoleń, o których mowa w niniejszym rozdziale, odpowiada Kierownictwo Stowarzyszenia.

5. Koordynator ma prawo organizować spotkania zespołowe i indywidualne, w celu zapoznania członków Stowarzyszenia z nowymi informacjami dotyczącymi ochrony dzieci, w tym w szczególności:
  - 1) zmianami dokonanyymi w niniejszej Polityce;
  - 2) aktualnymi zagrożeniami przemocą w środowisku Stowarzyszenia, w celu wzmocnienia nadzoru nad poszczególnymi dziećmi;
  - 3) nowymi technikami rozpoznawania przejawów przemocy i reagowania na nie.
6. Koordynator ma prawo konsultować się z innymi specjalistami i ekspertami podczas rozpoznawania zdarzeń, aby prawidłowo zakwalifikować zdarzenia z udziałem dziecka.
7. Koordynator ma prawo wnioskować o dodatkowe szkolenia dla pracowników/współpracowników Stowarzyszenia, które pogłębią ich wiedzę i umiejętności w zakresie rozpoznawania przemocy, reagowania na zdarzenia oraz wspierania dzieci, które doświadczyły przemocy, a także sprawców przemocy.
8. Każdy nowy pracownik/współpracownik Stowarzyszenia powinien zostać zaznajomiony z treścią niniejszej Polityki oraz – w razie potrzeby – przejść odpowiednie szkolenia o których mowa w niniejszym paragrafie.

§18

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 119, str. 1 z późn. zm.).
2. Pracownik i współpracownik Stowarzyszenia ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza, oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
4. Pracownik/współpracownik Stowarzyszenia może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.

§19

Ochrona wizerunku dziecka

1. Stowarzyszenie, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zobowiązuje się do zapewnienia pełnej ochrony wizerunku dziecka. W ramach tych działań Stowarzyszenie podejmuje wszelkie niezbędne kroki, aby wizerunek dziecka nie był utrwalany ani publikowany bez odpowiedniej zgody.
2. Szczegółowe wytyczne dotyczące zasad utrwalania i publikacji wizerunku dziecka stanowią załącznik nr 2 do niniejszej Polityki.
3. Pracownikom/współpracownikom Stowarzyszenia zabrania się umożliwiania przedstawicielom mediów lub innym osobom trzecim utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu) przebywającego na terenie Stowarzyszenia bez uzyskania uprzedniej, pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
4. Pracownik/współpracownik Stowarzyszenia powinien skontaktować się z rodzicem lub opiekunem prawnym dziecka, aby ustalić procedurę uzyskania zgody na utrwalenie wizerunku. Niedopuszczalne

jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych rodzica dziecka bez wcześniejszej zgody tego rodzica.

5. Upublicznienie wizerunku dziecka przez pracownika lub współpracownika Stowarzyszenia, utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo), wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
6. Pisemna zgoda, o której mowa w niniejszym paragrafie, powinna zawierać informację o miejscu, w którym wizerunek dziecka zostanie opublikowany oraz kontekście jego wykorzystania (np. umieszczenie na stronie internetowej, w celach promocyjnych).

§20

Zasady i sposób udostępnienia Polityki dzieciom, rodzicom, opiekunom prawnym oraz pracownikom/współpracownikom Stowarzyszenia

1. Niniejsza Polityka zostanie opublikowana w pełnej wersji dla pracowników/współpracowników Stowarzyszenia, rodziców oraz opiekunów prawnych za pośrednictwem strony internetowej Stowarzyszenia pod adresem: <http://motoracinglife.com/standardy-ochrony-maloletnich/>.
2. Polityka, przygotowana w formie skróconej i dostosowanej do grupy wiekowej dzieci oraz specyfiki Stowarzyszenia, zostanie udostępniona publicznie. Publikacja ta będzie realizowana poprzez stronę internetową Stowarzyszenia <http://motoracinglife.com/standardy-ochrony-maloletnich/>. Dodatkowo, wersja papierowa dokumentu będzie dostępna w siedzibie Stowarzyszenia: ul. Innowacyjna 14, 36-060 Głogów Małopolski, aby zapewnić łatwy dostęp do informacji dla wszystkich zainteresowanych.
3. Stowarzyszenie zapewni dostęp do skróconej wersji standardów poprzez przygotowanie i wywieszenie dedykowanych plakatów na terenie Stowarzyszenia, ze szczególnym uwzględnieniem miejsc, w których przebywają dzieci.
4. Plakaty, o których mowa w ust. 3 powyżej będą dostosowane do grup wiekowych dzieci tak, aby ułatwić zrozumienie przekazywanych treści.

Wykaz załączników

Załącznik nr 1 - Karta interwencji

Załącznik nr 2 - Wytyczne dotyczące zasad publikacji wizerunku dziecka

Załącznik nr 3 - Ankieta monitorującą poziom realizacji Polityki

Załącznik nr 4 – Ankieta dla dzieci

Załącznik nr 7 - Oświadczenie o zapoznaniu się z Polityką ochrony małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life”

Załącznik nr 1 do Standardów Ochrony Małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is life” - Karta interwencji

KARTA INTERWENCJI NR [*]		
Imię i nazwisko dziecka		
Przyczyna interwencji (<i>forma krzywdzenia</i>):		
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia (<i>imię i nazwisko, stanowisko</i>)		
Osoba przyjmująca zgłoszenie (<i>imię i nazwisko, stanowisko</i>)		
Podjęte działania	Data:	Działanie:
Spotkania z rodzicami dziecka	Data:	Opis spotkania:
Forma podjętej interwencji prawnej (zakreślić właściwe)	zawiadomienie o podejrzeniu popęnienia przestępstwa	
	wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty”	
	inny rodzaj interwencji. Jaki?	
Dane dotyczące interwencji	Data:	Nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję:

Wyniki interwencji i działań:	Data:	Działanie:
-------------------------------	-------	------------

Podpis koordynatora

ZASADY OCHRONY WIZERUNKU DZIECI W Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life”.

Wytyczne dotyczące utrwalania wizerunku dziecka (zdjęcia, filmy):

- 1) Zarejestrowane obrazy powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać grupy dzieci, a nie pojedyncze osoby. Upewnij się, że zdjęcia i filmy przedstawiają głównie czynności wykonywane przez dzieci, takie jak zajęcia sportowe, treningi czy inne wydarzenia. Staraj się unikać skupiania na pojedynczych dzieciach, o ile to nie jest konieczne. Preferowane są ujęcia grupowe, które promują kolektywny charakter zajęć i minimalizują ryzyko naruszenia prywatności dziecka.
- 2) Fotograf lub osoba filmująca nie powinna spędzać czasu z dziećmi ani mieć do nich dostępu bez nadzoru. Zawsze powinien być obecny odpowiedzialny pracownik lub współpracownik Stowarzyszenia, który nadzoruje proces rejestracji wizerunku, aby zagwarantować pełne bezpieczeństwo dzieci.
- 3) Wszelkie podejrzenia i problemy dotyczące nieodpowiednich wizerunków dzieci należy zgłaszać i rejestrować, podobnie jak inne niepokojące sygnały, dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci. Każdy przypadek powinien być formalnie rejestrowany i traktowany z najwyższą uwagą, zgodnie z procedurami dotyczącymi ochrony dzieci. Użycie obrazu dziecka w sposób naruszający jego prywatność lub godność będzie natychmiastowo wyjaśniane i rozpatrywane.
- 4) Ograniczenie dostępu do materiałów z wizerunkiem dziecka: Dostęp do zarejestrowanych materiałów z wizerunkiem dzieci powinien być ściśle ograniczony do osób upoważnionych. Każdy dostęp do tych materiałów musi być kontrolowany i odbywać się zgodnie z ustalonymi procedurami, aby zapobiec nieautoryzowanemu ich użyciu.

Wytyczne dotyczące publikowania wizerunków dzieci

- 1) Zasada minimalizacji danych osobowych: podczas publikacji wizerunku dzieci używaj wyłącznie ich imion. Unikaj ujawniania dodatkowych informacji, takich jak miejsce zamieszkania, szkoła, szczegółowe zainteresowania czy inne dane, które mogłyby pozwolić na łatwą identyfikację dziecka i narazić je na niebezpieczeństwo.
- 2) Zgoda dziecka na wykorzystanie wizerunku: zanim wizerunek dziecka zostanie opublikowany, zapytaj dziecko o jego zgodę w zrozumiały i przyjazny sposób, dostosowany do jego wieku. Ważne jest, aby dziecko rozumiało, w jakim celu jego wizerunek zostanie wykorzystany oraz miało możliwość wyrażenia swojego sprzeciwu.
- 3) Zgoda rodziców/opiekunów prawnych: uzyskaj pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych na publikację wizerunku dziecka. Powinno to obejmować szczegółowe informacje na temat tego, gdzie i w jakim celu wizerunek zostanie wykorzystany (np. strona internetowa Stowarzyszenia, media społecznościowe, materiały promocyjne). Rodzice muszą być dokładnie poinformowani, jak długo wizerunek będzie przechowywany i w jakim kontekście może być użyty.
- 4) Różnorodność przedstawianych dzieci: podczas publikacji wizerunków dzieci staraj się, aby obrazy reprezentowały szeroki przekrój uczestników: zarówno chłopców, jak i dziewczęta, dzieci w różnym wieku, o różnych zdolnościach i poziomach sprawności. Promowanie różnorodności w materiałach wizualnych wzmacnia pozytywny wizerunek Stowarzyszenia i pokazuje inkluzywność organizacji.
- 5) Konsekwentna kontrola nad materiałami promocyjnymi: każdy materiał, w którym zostanie wykorzystany wizerunek dziecka, powinien być wcześniej zatwierdzony przez Kierownictwo Stowarzyszenia. Publikacje powinny być zgodne z misją Stowarzyszenia i nie mogą naruszać prywatności ani godności dziecka.

- 6) Odpowiedzialność za treść: przed publikacją jakiegokolwiek materiału zawierającego wizerunek dzieci, osoba odpowiedzialna musi upewnić się, że treści nie będą mogły być użyte w niewłaściwy sposób, np. w kontekście nieodpowiednich komentarzy, manipulacji obrazem lub w sposób sprzeczny z wartościami Stowarzyszenia.
- 7) Prawo do wycofania zgody: rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo w dowolnym momencie wycofać zgodę na publikację wizerunku dziecka. W takim przypadku Stowarzyszenie jest zobowiązane do natychmiastowego usunięcia materiału zawierającego wizerunek dziecka ze wszystkich dostępnych kanałów, gdzie zostały one opublikowane.

ANKIETA

l. p.	Pytanie	TAK	NIE
1.	Czy zna Pani/Pan dokument pn. Standardy ochrony małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport racing is life” (dalej jako „Polityka”)?		
2.	Czy zapoznała się Pani/Pan z treścią tego dokumentu?		
3.	Czy stosuje Pani/Pan w swojej pracy zapisy tego dokumentu?		
4.	Czy Pani/Pana zdaniem w Stowarzyszeniu przestrzegana jest Polityka?		
5.	Czy zaobserwowała Pani/Pan naruszenie zasad zawartych w Polityce innego pracownika/współpracownika?		
6.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać objawy krzywdzenia dzieci?		
7.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci?		
8.	Czy zna Pani / Pan prawne aspekty ochrony małoletnich?		
9.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać przemoc rówieśniczą?		
10.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać przemoc domową?		
11.	Czy potrafi Pani / Pan rozpoznawać cyberprzemoc?		
12.	Czy zna Pani/Pan zagrożenia w sieci?		
13.	Czy zna Pani/Pan procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie przyjęte w jednostce?		
14.	Czy stosuje Pani / Pan działania profilaktyczne przed krzywdzeniem? Jeżeli tak to jakie: _____ _____ _____ _____ _____ _____		
15.	Czy wie Pani/Pan jak reagować na objawy krzywdzenia dzieci?		
16.	Czy wie Pani/Pan do kogo zgłaszać objawy krzywdzenia dzieci?		
17.	Czy wie Pani/Pan kto odpowiada w Stowarzyszeniu za zgłaszanie do Policji lub prokuratury zawiadomień o możliwości popełnienia przestępstwa?		
18.	Czy wie Pani/Pan gdzie w Stowarzyszeniu zostały udostępnione (fizycznie lub w sieci) dokumenty związane z Polityką ochrony dzieci przed krzywdzeniem?		

Załącznik nr 4 do Standardów Ochrony Małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is life” – ankieta dla dzieci

Oceń w skali od 1 do 10 swoje poczucie bezpieczeństwa podczas treningów (1 - niskie, 10 - wysokie)	
Jak się czujesz w relacjach z personelem Stowarzyszenia (1 - źle, 10 - bardzo dobrze). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Określ w skali od 1 do 10 poziom zaufania do personelu Stowarzyszenia (1 - niski, 10 - wysoki). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Oceń w skali od 1 do 10 swoje poczucie bezpieczeństwa podczas wydarzeń takich jak rozgrywki, turnieje (1 - niskie, 10 - wysokie)	
Jak oceniasz swoje relacje z innymi dziećmi ze Stowarzyszenia? (1 - trudne, 10 - bardzo dobre). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Jak oceniasz swoje relacje z innymi dziećmi, które nie trenują z Tobą, ale spotykasz je na wydarzeniach takich jak turnieje, rozgrywki itp.? (1 - trudne, 10 - bardzo dobre). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Napisz, czy w Twojej opinii wystarczająco często Twój trener, lub inny przedstawiciel Stowarzyszenia podejmuje tematy: Twoich praw bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi bezpiecznych relacji między uczestnikami wydarzeń a dziećmi miejsc, w których można uzyskać pomoc co zrobić w trudnej sytuacji bezpieczeństwa w Internecie ochrony wizerunku i danych osobowych	
Czy zdarzyło Ci się być świadkiem przemocy podczas treningów? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy zdarzyło Ci się być świadkiem przemocy podczas wydarzeń takich jak rozgrywki, turnieje itp.? Jeśli tak, to	

jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy zdarzyło Ci się doświadczyć przemocy podczas treningów lub wydarzeń takich jak rozgrywki, turnieje itp.? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas wydarzyło i co zrobiłeś?	
Czy w miejscu, w którym odbywasz treningi, w widocznym miejscu są informacje na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży?	
To jest miejsce dla Ciebie. Napisz, czego brakuje Ci w relacjach z personelem (trenerami, wolontariuszami, sędziami) oraz podczas treningów i innych wydarzeń, co chciałbyś/chciałabyś zmienić, ale także co Ci się podoba.	

Głogów Małopolski, dn. _____

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany/a, _____, oświadczam, że zapoznałem/am się z treścią Standardów Ochrony Małoletnich obowiązujących w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life” oraz z zasadami dotyczącymi ochrony wizerunku dzieci, przedstawionymi w tym dokumencie.

Jednocześnie zobowiązuję się do przestrzegania wszystkich postanowień Standardów ochrony Małoletnich obowiązujących w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life”, w tym do:

1. Działania zgodnie z wytycznymi dotyczącymi ochrony małoletnich.
2. Odpowiedzialnego postępowania z wizerunkiem dzieci.
3. Niezwłocznego zgłaszania wszelkich podejrzeń związanych z naruszeniami Standardów ochrony Małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life”.
4. Podejmowania wszelkich działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony praw dzieci w ramach moich obowiązków związanych z działalnością Stowarzyszenia.

Rozumiem, że naruszenie postanowień Standardów Ochrony Małoletnich w Stowarzyszeniu „Motosport Racing is Life” może skutkować konsekwencjami dyscyplinarnymi, w tym zakończeniem współpracy ze Stowarzyszeniem, a także odpowiedzialnością określoną w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

_____
czytelny podpis